

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

8DE ÅRG.

DEN 25 AUGUSTI 1907.

N^O 47

Efter porträtt.

A. E. MAGNUSSON.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stålm—Öby.

BYGGMÄSTARE. ORDF. I CENTRALA ARBETSGIFVAREFÖRBUNDET.

A. E. MAGNUSSON.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Den arbetsgifvarnes samling, som med naturnöd-vändighet betingas af arbetarnes allt enhetligare organisationer, är i Sverige af ganska sent datum. De som tidigast hade blick för hvad en ny tid kräde torde hafva varit utöfvarne af byggnadsyrket och därmed besläktade branscher. Klart inseende betydelsen af att samtidigt kunna organisera representanterna för arbetsgifvareintressena, både storindustriens och handverkets hvilka på denna punkt löpte parallellt, inbjödo de senare de förra att gå i spetsen och taga ledningen. Men det visade sig, att trots allt tiden icke var mogen för en sådan samling. Fabrikanter och industriidkare i stor stil föredrogo att gå sin egen väg, den mekaniska verkstadsindustrien gick sin, och då måste byggnadsindustrien och handverket på egen hand söka åt sig skapa verkningsfulla former för samarbete. Sålunda hafva de trenne hufvudorganisationerna bland arbetsgifvarne sin upprinnelse vid ungefär samma tidpunkt.

När Centrala arbetsgifvareförbundet formades till en själfständig organisation för att skydda närmast byggnadsyrkena från onödiga konflikter, fanns det icke mera än en mening om, i hvilkens hand ordförandeklubban borde läggas: byggmästaren A. E. Magnussons. De gångna åren hafva gifvit bekräftelse på antagandets riktighet. I säkrare, mera ansvarsmedveten vård kunde aldrig den vanskliga uppgiften hafva lagts.

I begynnelsen ringa — det var knappast mer än Stockholms Byggmästareförening, som anmälde sin tillslutning — har förbundet under byggmästare Magnussons ledning gått högst betydligt framåt för att i närvarande stund räkna så godt som alla byggnadsyrken med lokalafdelningar i hela riket. Den utveckling arbetsgifvareorganisationerna genomgått på de senaste åren, pekar otvivelaktigt hän emot mera gemensamhet dem emellan åtminstone vid häfdandet af gemensamma vitalintressen.

Det förbund, hr M. hela tiden ledt, har haft flere strider att utkämpa, men lika säkert är, att konflikter, som lätt skulle kunnat föra till ödeläggande kamp, blifvit i tid bilagda tack vare klokhet, fasthet och takt från ledningens sida. Senast detta år har krigslågan varit nära att tändas, och säkert har man de ledande männen, i all synnerhet ordföranden, att tacka för att så ej blifvit.

Byggmästare Magnusson äger i ovanlig grad sina kommittenters förtroende, men än mer anmärkningsvärdt är det att han kunnat bevara den andra partens, arbetarnes, förtroende och aktning i en grad, som ingalunda är alldaglig.

Anders Emil Magnusson föddes i Grafva, Värmland, den 25 aug. 1862 och fyller alltså den 25 aug. 45 år. Vid 17 års ålder kom han till Stockholm, genomgick åren 1880—84 Tekniska skolan, legitimerades som själfständig byggmästare i Stockholm 1890. Utom en mängd enskilda byggnader och fabriksanläggningar har han utfört bl. a. följande offentliga byggnadsverk: om- och nybyggnad vid Tumba pappersbruk, Nationalmusei nybyggnad vid Drottninggatan, Fria konsternas akademi, Nya elementarskolan samt nya Riksdagshuset.

I Stockholms Byggmästareförening har han varit ordförande, likaledes i Centralorganisationen för Sveriges Industri och Handverk samt är nu hedersledamot i Sveriges Handverksorganisation.

Af Drätselnämndens 2:a afdelning blef hr M. ledamot 1905, året därpå valdes han till stadsfullmäktig för andra valkretsen. Af stadsfullmäktige är han för 4 år vald till ledamot af Stockholms stads byggnadsnämnd, af drätselnämnden har han insatts i byggnadskommittén för nya rådhuset och för ny läroverksbyggnad å Öster-

malm, och är han vidare en af delegerade för planering af ny slakthusbyggnad äfvensom delegerad för stadens vatteneendom, ledamot af Klara församlings kyrkoråd, tillika kyrkovård samt en af kommitterade för byggande af skol- och församlingshus i Klara.

Vid senaste allmänna val till Riksdagens Andra kammar samlade hr M., ehuru han tillkännagifvit sin anslutning till proportionella val, i andra valkretsen ett röstetal, som endast med ett 40-tal understeg den i fjärde rummet valde.

Under invigningshögtidigheterna vid Nya Elementarskolan öfverlämnade konungen egenhändigt till byggmästare Magnusson Vasaorden. Jämte landshöfding Hamilton och landsorganisationens ordf. hr Lindqvist var hr M. af k. m:t utsedd till ledamot af den kommitté för medling i arbetstvister, hvars förslag af 1906 års riksdag blef antaget. För några dagar sedan förordnades han af k. m:t till ordinarie ledamot i den nämnd, som skall omhänderhafva det grannliga värfvet att för öfver 20 millioner kronor uppföra nya kasernbyggnader.

Det är icke allom gifvet att medhinna så många och så maktpåliggande uppgifter, men byggmästare Magnusson inlägger i allt, hvad han åtager sig — det erkänna alla — en sällspord energi och en duglighet, som är mycket ovanlig.

N. J. W.

A. F. CENTERVALL †.

Foto. Dahlöf, Stockholm.

Kisthöl. Bengt Sjöbergssparre

Den 18 augusti afled i Stockholm generalmajoren och chefen för Kustartilleriet A. F. Centervall.

C. var född den 17 mars 1845. Generalmajor blef han år 1901 och chef för Kustartilleriet 1902. Sedan 1884 var han ledamot af Krigsvetenskapsakademien.

C. har som bekant gjort sig synnerligt förtjänt om utvecklingen af vårt artillerivapen. (Se vidare H. 8. D årg. VI nr 28).

Foto John Lund

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Stålm.—Göb.

GRUPP TAGEN VID HÄRTIGENS AF SKÅNE BESÖK Å LUNDAUTSTÄLLNINGEN DEN 16 AUGUSTI.

K. F. U. M. har mellan den 7 och 11 aug. i Jönköping afhållit sin 10:de årskonferens. Vid konferensen, som öfvervars af bl. a. prins Bernadotte, ordf. för svenska K. F. U. M.-förbundet, med familj, höllos en del föredrag, däribland af d:r Karl Fries om K. F. U. M:s arbetsfält i Östern. Man diskuterade om arbetet i och

OMBUDEN FÖR K. F. U. M.:
 X PRINS BERNADOTTE.
 + Stadsfogden K. A. RUND-
 BÄCK, ledaren af anordningarne.

för ynglingaföreningarne m. m. På fredagen företogs en lyckad utflykt till det vackra Visingsö, där det gamla Visingsborgs slottsruin besågs.

K. F. U. M. har nu i ett tjugotal af år verkat här i landet.

Foto. Lindheborg, Jönköping.

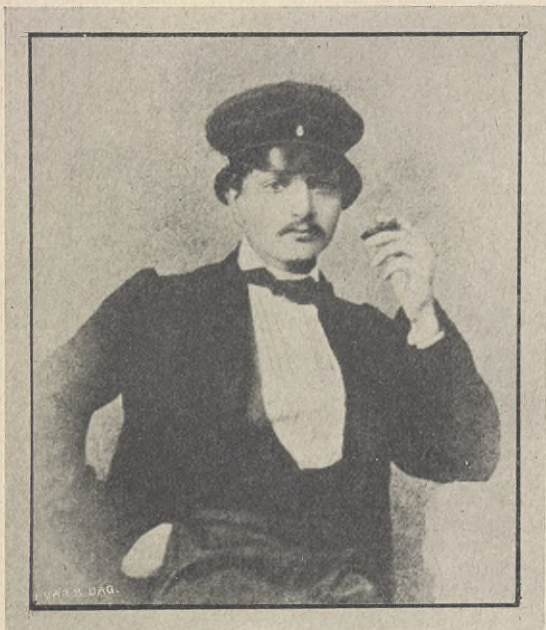
K. F. U. M:S JÖNKÖPINGSMÖTE: Konferensdeltagare å Visingsö.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

ETT SKALDEÖDE.

JOSEF JULIUS WECKSELL: 1838—1862—1907.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Skjerveparre.

UNGDOMSPORTRÄTT AF SKALDEN som finsk student.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Skjerveparre.

UNIKT PORTRÄTT AF SKALDEN, TAGET 1905.

Mången ser kanske med förvåning på de tre årtalen här ovan; men de äro värda att minnas, ty de beteckna ett af nordens mest gripande skaldeöden och gälla en man, som diktade varmt och stort på svenskt tungomål. Han var en son af Finland, och han lärde nog aldrig känna sina språkförvanter på andra sidan hafvet, men sedan många år ha alla vänner af svenskspråkig diktning hållit hans sång i ära och med vördnad nämt hans namn, äfven om detta för en yngre generation af den stora allmänheten varit undanskymdt af andra, som icke i likhet med hans varit höljda i skrämmande skuggor.

Wecksell var handtverkareson från Åbo och född 1838. Han visade sig tidigt som ett ovanligt fantasi-rikt och begåfvadt barn, och från hans gymnasietid finnas talrika prof på gryende poetiska anlag af mindre alldagligt slag. Vid tjugå års ålder var Josef Julius student och gällde i kamratkretsar som det mest löftesrika skaldeämne. Han studerade Goethe och Heine, han prisbelönades och uppmuntrades på många sätt, och de unga hälsade hans andes förstlingar med ofta svärmisk beundran. Framemot jul år 1860 utkom hans första diktsamling, "Valda ungdomsdikter" af utpräglad lyrisk karaktär. Men dessa spröda toner hade olyckan att komma fram i samma stund som hela Finland lyssnade till det manliga språket och de eldande melodierna i andra delen af "Fänrik Ståls sägner", och därför blef det mera kritiken än den stora allmänheten som omedelbart fick njuta af dessa sånger, af hvilka flere voro skrifna så tidigt som i skaldens trettonde och fjortonde år. De litterära granskarne från 1860 konstaterade med en viss häpnad den andens mogenhet, som vid sidan af rik fantasi, ungdomlig känsla och beaktansvärd formtalang präglade Wecksell's diktning. Uppmärksamme iakttagare lade härtill en stilla förvåning öfver de äkta tonfall den i dikterna här och hvar frambrutande gränslösa melankolien kunde taga, och man frågade sig, hvad dessa skaldens dystra aningar hade att betyda. Hvad som dock mest af allt fånglade hos den unge sångaren var — såsom en af hans uttolkare påpekat

— att Wecksell i sin diktning under alla omständigheter är ynglingen, den för allt stort, ädelt och skönt svärmande tjuguarigen, hos hvilken dock äfven sorglöshetens och lättsinnets demoner envist yrka på att bli hörda och som än faller i förtviflan, än utöser hån öfver sig själf, än ruelsefullt kastar sig till Kristi bröst för att där gråta ut och bedja om förbarmande.

Man har antagit, att den mörka skugga, som tydligen ända från tidiga år ilade framför skalden och kom hans ande att rysa och vändas, manade honom att skyndsamt fullborda ett stort arbete, hvartill han tidigt utkastat planen och som redan i anteckningar från hans gymnasistår tagit en blek gestalt i ett sorgespel med namnet "Skuggornas hämd". Ett faktum är, att Wecksell efter utgifvandet af sina dikter forcerade arbetet på sitt stora verk. Den ena natten efter den andra släcktes icke lampan i hans arbetsrum; som i feber fogade han strof till strof; det var som om han behärskats af känslan, att han kanske icke skulle hinna bli färdig innan det stora, hotande mörkret kom öfver honom. Och han lyckades. Fantasi och tankestyrka höllo ut hos honom tills han hunnit på papperet fästa de sista orden af sitt sorgespel "Daniel Hjort".

Det märkliga stycket, hvarpå jag af helt naturliga skäl icke här kan närmare ingå, uppfördes icke långt efter fullbordandet, den 26 november 1862, på Svenska teatern i Helsingfors. Föreställningen, som blef en stor framgång, öfvervars af skalden själf; han framropades af den entusiastiska publiken, men han kunde icke fatta den hyllning, som ägnades honom. De hotande skuggorna hade nått upp sitt jagade offer, och den trötta anden beredde sig att för oändligt långa år slå sig till ro i de boningar, som ligga "bortom dödens". Det är gripande att i Lönnbecks inledning till senaste upplagan af Wecksell's dikter läsa följande skildring af den egenomliga och minnesvärda premiären: "Endast en gång under representationen vaknade skalden ur sin likgiltighet. Det var i fjärde aktens sista scen, då Sigrid Stålarms rycker facklan ur Johan Flemings hand

och kastar den långt bort. Skådespelerskan, som utförde Sigrids parti, slungade factlan litet oförsiktigt, så att några gnistor flögo in i salongen. Detta uppväckte skratt hos en del af publiken. Då skalden märkte munterheten, blef han orolig och frågade sina syskon, hvad man skrattade åt. Då de berättade honom orsaken, sade han: "Jag trodde, att de i stycket funno något löjligt", och därpå återföll han i sin känslolöshet."

Hur gripande är icke denna bild, den sjuke skalden, som, just medan människorna för första gången börja värmas och tändas af hans stolta dikt, bäfvar för att de skola skratta åt den, och ägnar den sin sista slocknande tanke, liksom om han in i det sista ville smeka, ville skydda sin andes barn!

Wecksell vaknade aldrig ur den hemska sömnen; det ena året gick efter det andra, och han förblef oföränderligt densamme. Det mesta af denna obarmhärtigt långa tid har han tillbragt på Lappviks sjukhus, och där blef han äntligen den 9 augusti frigjord från sina lidanden efter att ett par veckor förut ha träffats af ett slaganfall. Fyrtiofem år hade han tillbragt på vårdanstalten och hade hunnit blifva haft död för världen, som i sin ordning alls icke fanns till för honom. Redan för ett trettioalår tillbaka slog hans ande sina sista vingslag. En vän till honom hade då kommit till sjukhuset med blommor till skal-

den. Då Wecksell mottog dem, frågade han: Har ni det bättre än jag? Och då han icke fick något svar, fortsatte han: Jag är i himmelen och ej i helvetet, och jag är mycket stark. Som han yttrat dessa ord, slog han häftigt ihop händerna och sjönk tungt ned på en soffa. Sedan dess ha åren runnit honom alldeles spårlost förbi: "Som dödens fånge satt han hela lifvet, försonande ett obegånget brott". Tills äntligen, då den olyckliges hår för längesedan hunnit gråna och skaldens lagrar hunnit glömmas af de flesta, befrielsen kom och han fördes öfver från det ena obekanta landet till det ännu obekantare.

Här är icke platsen att söka värdesätta Wecksells diktning. Så mycket må vara sagt, att hans sparsamma lyriska alstring hör till de yppersta dyrbarheterna i svenskspråkig diktning och att "Daniel Hjort" med sitt stolta, härliga språk måste räknas till det märkligaste i nordisk dramatisk diktning.

Den 13 aug. bäddades Wecksells graf på Gamla lutherska kyrkogården i Helsingfors. Mången minneskrans nedlades vid katafalken och många gripande ord yttrades. Grafkullen förvandlades till en härlig blomsterbädd. Till allra sist nedlade en af skaldens systemsöner en krans af doftande rosor och yttrade, att helt visst skall

"aftonen le i rosor

och stjärnan i guld på hans graf."

Quidam Quidamsson.

VISORNA FRÅN LANGUEDOC.

FÖR H. S. D. AF HERMAN BANG.*

Det är många år sedan jag sist såg det ansiktet.

Och ändå dyker det nu i skymningen — jag undrar hvarför och i hvilket sammanhang? — beständigt fram för mina ögon, så som jag den gången såg det, hvar dag såg det, där i den lilla vinstugan i hörnet af rue de l'Abbé de l'Epée.

Mustaschen, tunn och liten öfver den böjda läppen, pannan låg under ett hår som en hjälm af järn; ansiktet orörligt och stelt som på en vas från Nimes.

Men det var ögonen man först såg.

De stodo mörkgrå i det bleka ansiktet, gråblå voro de och alldeles stilla. (Jag vet att jag grubblat på, hvar i världen jag sett den färgen förut? Jo, i Tyrolen, nära den eviga snön låg en bergsjö med branta stränder: dess tysta spegel hade hans ögons färg). De sågo alltid rakt framför sig, på ett besynnerligt sätt, alldeles som om de skådade ut genom vinstugans väggar, långt bort, och medan han brådslande räckte fram dryckesvaror och glas öfver den zinkbeslagna disken, visste hans ögon intet om hans händers gärningar.

Men när jag kom vid middagstiden och alla markiser voro nerfällda och träden i Luxembourg stodo slappa i hettan — när jag vid middagstiden gick in för att dricka min svalkande isvermouth, satt han, Jacques, alltid böjd öfver den lilla pulpeten och skref och såg intet. Han skref och märkte inte flugorna i pannan och inte häller hur arbetarne, kunderna, ute på trottoiren knackade i glasen.

— Det är hans räkenskaper, tänkte jag.

— Så ifrig han är med sina räkenskaper.

Vi växlade aldrig ett ord, Jacques och jag. Ty han var icke språksam.

Men en dag, då han serverat mig mitt vin — det var alldeles folktomt i vinstugan — blef han stående framför mitt bord, och medan han stirrade ut på gatans grå stenläggning, sade han plötsligt — och så oväntadt att det klack till i mig —:

— Jag är kommen långt bortifrån.

— Hvarifrån då? sporde jag.

Han svarade långsamt utan att ta ögonen från de solfläckade grå stenarne.

— Jag är från Languedoc.

Och han blef stående ännu ett ögonblick.

Men då jag den dagen betalade min räkning, föll min blick i hans kassabok . . .

Hvad för slag? Det var ju inga siffror . . .

Med en landtligt tafatt handstil hade han skrivit sidan full med — vers.

Ja, verkligen, vers.

Men detta var besynnerligt!

Och nästa dag satt han där, böjd öfver boken vid vindisken och skref igen — — hvarje dag, vid middagstiden. En middag frågade jag honom:

— Hvad är det ni skrifer?

Han svarade inte genast, och jag upprepade:

— Hvad är det ni alltid skrifer, när det är tomt i lokalen?

Han svarade med sin underliga stämma:

— Det är visor . . .

Och strax efteråt: — Visorna från Languedoc.

Jag såg på honom, där han stod . . . hans blick hade förändrats — så kunde Tyrolersjöns vatten skälfva till under ett vindkast —:

— Jag skrifer upp dem, sade han: Å, de är så vackra, monsieur, våra visor i Languedoc.

Han stod stilla ett ögonblick och sade, medan plötsligt ett leende bröt fram och darrade på hans ansikte:

— Vi sjunger alla, både flickor och pojkar, när vi dansar i Languedoc.

— Men hvarför reste ni därifrån? frågade jag.

Han svarade:

— Mina gamla föräldrar är så fattiga och min äldsta bror dog. Och då måste ju jag resa till Paris, monsieur.

Han vände sig om och gick tillbaka till sin disk.

Men han skref icke. Han satt blott och stirrade ut i luften, liksom ville hans ögon bryta sig igenom vinstugans väggar, och han hade lagt händerna samman öfver boken, boken med visorna från Languedoc.

* Den berömda danske författaren har uttalat en önskan att då och då få lämna något skönlitterärt bidrag till H. S. D:s spalter. Början göres med ofvanstående lilla skiss i svensk öfversättning af Peter Norden.

VÅRT FRIVILLIGA FÖRSVAR.

Foto. Giselson. Gäfte.

1. GRUPP AF KURSDELTAGARE.
2. AMMUNITION DELAS UT.

Från den pågående landstormskursen i Gäfte ha vi tagit flere bilder, hvaraf här några återges. Kursen hade den 10 augusti besök af generalmajor Wikander, som därvid lät föreställa sig samtliga kursdeltagare och uttalade sin stora belåtenhet med och glädje öfver de förträffliga anordningarna och den stora tillslutningen. Deltagandet i kursen är alldeles frivilligt och medför både pekuniära och andra uppoffringar — ett vackert bevis alltså på fosterlandskärlek från deltagarnes sida.

*

Ett dekoreradt kompani. Vid första lifgrenadierregementets rekrytskola å Malmslätt har i år bildats en frivillig skytteförening som arbetat kompanivis och omfattat officerare, underofficerare, korporaler och värnpliktige. Vid 5:te kompaniet räknade skytteföreningen 110 medlemmar. När skjutningarna i år afslutades, hade vid kompaniet lossats sammanlagt öfver 32,000 skott, men så har också kompaniet lyckats uppnå rekrytskolans högsta medelresultat. En mängd medaljer ha inom föreningen kunnat utdelas.

Foto. Bergqvist, Linköping.

SKYTTAR: Den frivilliga skytteföreningen vid Första lifgrenadierregementets rekrytskola å Malmslätt.

Kilohé; Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stilm.—Olg.

Efter fotografi.

GRUPP AF OFFICERARE FRÅN SENASTE FÄLTÖFNINGARNE I NORRBOTTEN. I midten generalmajor Wikander X.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sthlm—Öbg.

Foto. G. Mellqvist & Co. Örebro.

SVENSKA FÅNGVÅRDSSÄLLSKAPET konstituerades den 8 augusti på möte i Örebro. Vår foto visar följande mötesdeltagare T. f. Fängelsedir. L. P. Dannqvist (1), fängelsedirektörerna K. W. Nordlund (2), A. W. S. Julin (3), Fr. Fant (4), C. G. L. Reutersvärd (5) t. f. do A. Granfeldt (6), K. P. Melén (7), O. S. Sjöbeck (8), K. H. E. Enström (9), kamreraren E. G. M. Bladin (10), slottspastor A. Wirén (11), fängelsedirektörerna L. F. Almén (12), J. O. A. Björkman (13), pastor K. Ernberg (14), fängelsedir. U. Leander (15), beväringsbefälhafvarne C. J. Rosenlöf (16), K. G. Odén (17), fängelsedir. A. Hedberg (18), bevakn.-befälh. S. A. Anderson (19), fängelsedir. C. O. Lindeblad (20), pastor A. Rosander (21), dir. K. Blomqvist (22), fängelsedirektörerna P. Linncranz (23), C. G. Reutercrona (24), J. A. Janson (25), pastor Sandrén (26).

Kliché: Kem. A. B. Bengt Silfverparre Sthlm—Öbg.

Foto. Amanda Sandberg, Sollefteå.

NORRLANDS SKOGSMANNAFÖRBUNDS 9:de årsmöte i Sollefteå var besökt af öfver 100 personer. Föreningens medlemsantal är 456.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sthlm—Öbg.

EUROPAS GLADASTE ENKOR.

— 744 —

WIEN

MILANO

WIEN

LONDON

STOCKHOLM

LONDON

BERLIN

KÖPENHAMN

STOCKHOLM

KRISTIANIA

Efter fotografier

WIEN: MIZZI GÜNTHER, HERR TREUMANN.

LONDON: LILY ELSIE, t. h. med DANILCO-COYNE,
t. v. med JOLIDON-EVETT.

BERLIN: MARIE OTTMANN, GUSTAV MATZNER.

STOCKHOLM: FRU EMMA MEISSNER, CARL BARCKLIND.

Klök: Kem. A.-B. Bengt Silfverqvare Sthlm—089

MILANO: EMMA VECLA.

KÖPENHAMN: FRU GERDA KRUM NATHANSEN,
HERR REENBERG.

KRISTIANIA: FRU ANNA FOSSUM (mindre bilden),
FRU FRÖLICH, HERR INGOLF SCHANKE.

HVAR 8 DAG

Ett yttrande under det orkestern spelar potpourri ur den snart sagdt hela världen eröfrande "Glada enkan": "Det vore lustigt se de olika "enkor" som spelat i Europa". Förträfflig idé! Nästa dag gå telegram ut till våra fotografiska korrespondenter i alla civiliserade huvudstäder — och resultatet föreligger. I Paris har den ännu ej gifvits och ej håller i Madrid — där tror man ej att "Boston" skulle våga visa sig vid sidan af de nationella "Malageno", "Tango", "Sevillana" m. fl.

Heia. Måvel påffjuffant

Scherhagen

Efter fotografier. 1. S:T PETERSBURG. — 2. STOCKHOLM. — 3. BERLIN — 4. WIEN. (Namn å föregående sida.)

Samtidigt visa vi ett porträtt af Lehår — Enkans skapare — och så till sist Danilo-Barcklind än en gång — för allra sista gången. Ha vi nu lyckats locka fram

ett soligt leende å rägnmulna anleten — då är ändamålet med vår lilla exposé vunnet. Och tack till den som fällde "yttrandet"!

MONARKERNAS MÖTE.

Käjsar Wilhelm och konung Edward, hans morbror, säkerligen jordens f. n. både märkligaste och mäktigaste furstar, sammanträffade den 14 augusti i Wilhelmshöhe. För detta möte tagas som ett tecken på godt samförstånd mellan Englands och Tysklands inflytserike härskare, har världen all anledning att se detsamma med glädje. Men i Tyskland och England anser man mångenstädes, att den ekonomiska intressemotsättningen de båda landen emellan är alltför stor och djupgående för att man skulle kunna hoppas att den nu eller någonsin kan bringas ur världen; och där man så tror, där förmenar man att

Efter fotografi.

KÄJSAR WILHELM OCH KONUNG EDWARD mötas i Wilhelmshöhe.

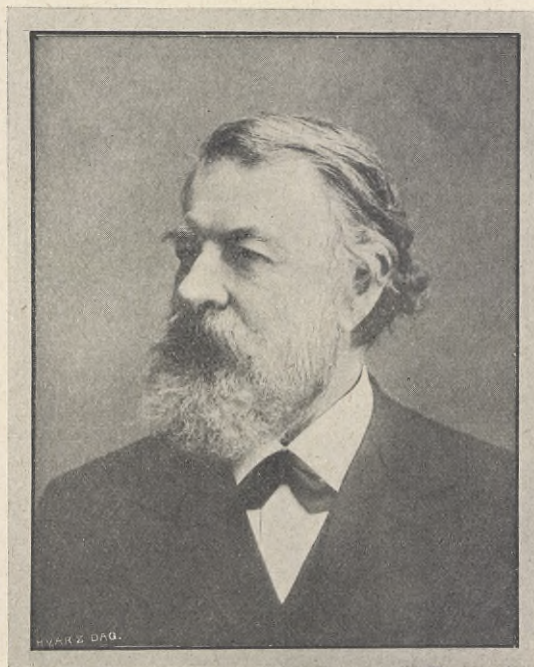
Utskä: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sölim—Öby

det bästa tänkbara förhållandet mellan de båda stormakterna aldrig kan blifva annat än kylig vänskap och kall höflighet.

JOSEPH JOACHIM. †

Torsdagen den 5 augusti afled i Berlin samtidens och väl en af alla tiders främste violinvirtuoser, professor *Joseph Joachim*, i en ålder af öfver 76 år.

Joachims musikaliska begåfning blef tidigt upptäckt, och han var ej mer än 7 år gammal då han uppträdde på sin första offentliga konsert. Men han undgick underbarnens vanliga öde och fick i ro utveckla sina glänsande anlag. Han studerade för mästare som Jos. Böhm och Ferdinand David och kunde snart bland sina vän-

Efter porträtt.

Utskä: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre.

Efter mötet i Wilhelmshöhe styrde konung Edward färden till Ischl för att där sammanträffa med käjsar Frans Josef.

ner och beskyddare räknade ett flertal af Tysklands och därmed samtidens stormän på musikens område.

Joachim hyllade alltid den satsen "att en äkta konstnär skall spela endast det bästa", och själf förenade han i sitt spel med en utomordentlig teknik den största naturliga begåfning och själfullhet.

Men J. var ej endast oöfverträfflig violinist; han var ock framstående och framgångsrik kompositör. Namnkunnigast är hans engerska violinkonsert.

JAMESTOWN-UTSTÄLLNINGEN.

Från Jamestown-utställningen, dit prins Vilhelm som bekant nyligen begifvit sig ombord å "Fylgia", ha vi erhållit nedanstående bilder, ehuru väl utställningen ännu ej hunnit blifva i fullkomnadt skick. Emellertid

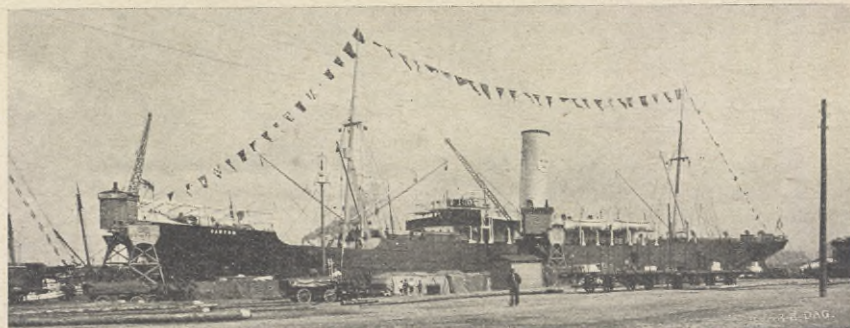

Efter fotografien
PRESIDENT ROOSEVELT
TALAR Å GEORGIA DAY.
MASKINHALLEN.

arbetar utställningens nye chef, järnvägspresidenten N. Barr, med all kraft för att göra det bästa möjliga af denna utställning, som ju skulle blifvit till ett evenemang i 300-årsminnets firande.

Den amerikanska eskader, som synes å en af våra fotos, var under konteramiral Evans befäl samlad vid Jamestown för att hälsa prins Vilhelm vid hans framkomst.

NY SVENSK OSTINDIEFARARE.

Fot. Claesson, Gbg.

»CANTON», Östasiatiska kompaniets första båt, startade den 20 augusti från Göteborg på sin första färd till de östasiatiska farvattnen och städerna. Den praktiga moderna lastångaren kommer att bli borta c:a 6 månader på denna resa.

Klubb: Bengt Skjerveparre.

STATERNAS BYGGNAD.
AMERIKANSKA FLOTTAN ANKRAR Å HAMPTON
ROAD.

Den 7 augusti hade 50 år förlutit sedan bandelen Frövi-Arboga öppnades för trafik. Den tillhörde då "Kongl. svenska aktiebol. för järnväg mellan Köping och Hult", hvaraf sträckan Örebro—Ervalla—Nora öppnades för trafik d. 5 mars 1856. Denna järnväg är således

Sveriges första järnväg för lokomotiv Förstnämnda bandel tillhör numera trafik-A.-B. Grängesberg—Oxelösund. Järnvägen byggdes af ett engelskt bolag.

Den man som framför andra arbetat för att ändtligen åstadkomma järnvägen var greve Adolf v. Rosen. Efter 8 års oerhörda ansträngningar

Efter fotografi.

ARBOGA GAMLA STATIONSHUS.

Kliché: Bengt Silfverparre.

lyckades han genom det intresse konung Oscar I hyste för saken, att 1852 erhålla oktroj för nämnda bolag. Den framstående järnvägsbyggaren major Adelsköld utförde de första okularundersökningarna. — Fotografien från Arboga visar det första stationshuset som ännu kvarstår och användes såsom hammagasin.

AMMARNÄS KAPELL (X) med Tjulån och Ribevardsfjället i bakgrunden. LAPPEN ANDERS PERSSON MED FAMILJ utanför sin bod i Ammarnäs.

Ammarnäs lappmarkskapell är beläget ca 9 mil ofvanför Forsele kyrka vid Tjulåns inlopp i Vindelälven. Första söndagen i juli och september månader hvarje år firas stor böndagshälg i Ammarnäs, särskildt afsedd för

den nomadiserande lappska befolkningen, som för dessa kyrkobesök måste tillryggalägga milslånga vägar efter ödefjällen ända från norska gränsen Vårböndagshälgen den 7 juli d. å. invigdes högtidligen Ammarnäs nya kyrkogård.

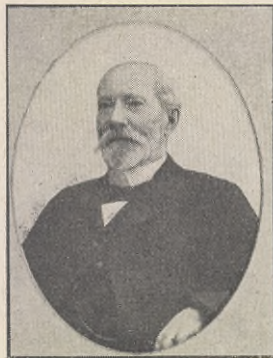

LAPPARNES »KYRKOBYHUS» VID AMMARNÄS.

Kliché: Bengt Silfverparre.

Efter fotografi.

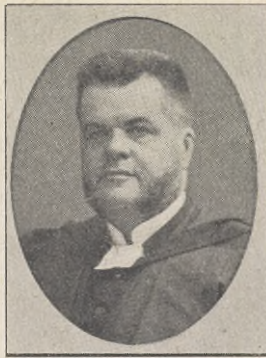
J. A. HORNEY.

F. d. kommissionslandtmätaren Johan Alfred Horney fyllde den 28 aug. 80 år. Landtmäterex. 52, kommissionslandtm. 64, afsked 95. Expropriationslandtm. å tvårbanan fr. Sundsvall till Östersund och å stambanan Mellå sjö, Helsingland 80—87 inom Medelpad.

T. AHRENBERG.

Skeppsredaren Theodor Ahrenberg i Göteborg fyllde den 17 aug. 70 år. Verkst dir för ångtartygsaktiebol. Nornan. Stella, Godhem, Aina, Marine, Sölve m. fl idkar A. sedan 72 omfattande rederiverksamhet.

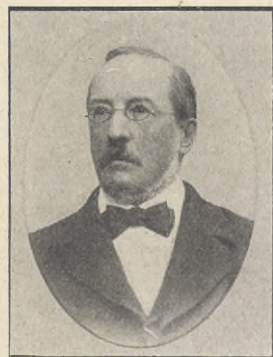
G. FLODÉN.

Kyrkoherden, jur. och teol. dr Gustaf Flodén fyllde d. 7 aug. 60 år. Stud.-ex. 71, prästvigd 73, reg.-pastor vid Bohusläns regte 83, kyrkoh. i Lindberg 94, jur. dr vid St Stephens College i Newyork 01, teol. dr vid Trinity College s å. Utgäfvit en del religiösa skrifter från trycket.

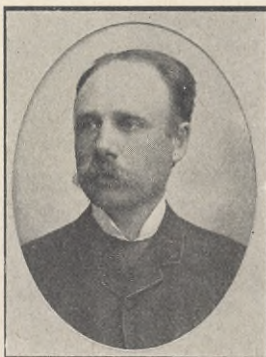
G. ANDERSSON.

Landtbrukaren Gustaf Andersson å Ho'gården, Strengnäs, fyllde den 6 aug. 50 år. Ordf i kommunalstämman o. nämnd, ordf. i Bev.-ber. Led. af Åkers härads vägstyr. o. allmänningsstyr. af länets Hushållningssällsk. o. Gillet. Suppl. för landstingsman. Boutredningsman m. m.

N. C. KINDBORG.

75 år fyllde den 7 aug. f. lektorn Nils Conrad Kindborg i Uppsala. Stud.-ex. 49, fil. dr. 57, lärov.-adj. i Venersborg 59, lektor i Linköping 60, afsk. 01. Författare af naturalhistoriska arbeten.

A. G. ÖRSTRÖM.

Rådman Arvid Gustaf Örström i Arboga fyllde den 10 aug. 60 år. Stud.-ex. 65, hofrättsex. 69, auskulant och e. o not i Svea Hofrätt s. å., rådman och stadsnotarie i Arboga sedan 74.

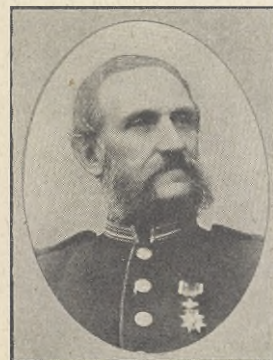
C. H. FORSSBECK.

60 år fyllde den 2 aug. öfverste Hjalmar Forssbeck i Örebro. U.-löjnant vid Lifreg. Reg. tet 74, major 96, öfverstelöjtn vid Lifreg. tet till fots (numera Lifregementets grenadierer) i Örebro 01. Afsked från regementet 05. Öfverste i armén 06. Öfverkontrollör s. å.

A. M. H. WRANGEL.

Svenske ministern i London, greve Herman Wrangel fyllde den 13 aug. 50 år. Större porträtt jämte biografi återfinnes i årg. VI:15.

K. P. LILLIEHÖÖK.

Major Pontus Lilliehöök i Göteborg fyllde den 22 aug. 75 år. Stud.-ex. 53, u.-löjtn. vid d. v. Västgötadals reg. 54, kapten 77, major i armén 84. Kontrollant för Göteborgs Utskänknings Aktiebolag sedan 84.

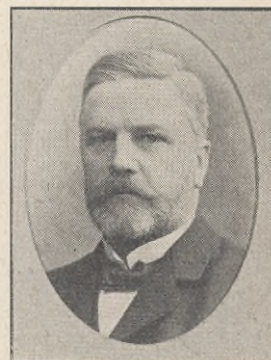
J. U. G. STENQUIST.

Kyrkoherden, teol. dr John Ulrik Georg Stenquist fyllde den 6 aug. 70 år. Stud.-ex. 55, fil. dr 66, lektor i Jönköping 72, teol. kand 73, lektor i Skara 79, kyrkoherde i Vinköl 79, i Fellingsbro 91. Kontraktspastor i Vinköl 84. Präsus vid prästmötet i Skara 89. Inspektor vid folkskollärarinneseminariet i Skara.

C. O. MANNERFELT.

55 år fyllde den 18 aug. öfverkontrollören, f. kaptenen Otto Mannerfelt i Borås. U.-löjtn. vid Elfsborgs reg. 74, kapten i reg 95, afsked 06, öfverkontr. vid bränvins- o. malt-dryckstillv. i riket sedan 03 Sekr. i Borås stads drätselk. 87—04, sekr. hos Elfsborgs läns s. Hush. sällsk. sedan 93. Led. af Borås stadsf. o. i drätselk. sedan 07.

J. F. LUTH.

Ingeniör John Fredrik Luth, grundare o. verkst. dir i Luth & Roséns Elektr. A.-B. samt Ludvigsbergs Verkstads A.-B. i Sthlm, fyllde den 2 aug. 50 år. Anställd vid varf och elektr. verkstäder i Eng and till 83, då L. gruncade oivannämnda firma i Stockholm.

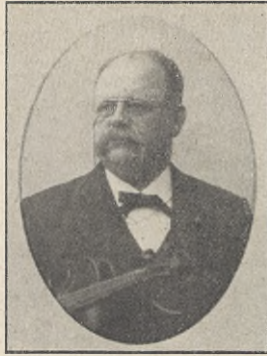

PORTRÄTTGALLERI

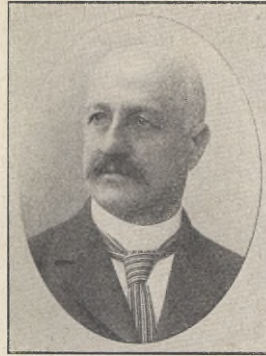
C. A. CARLSSON.

Nämndemannen och kyrkovärden Carl Albert Carlsson i Algutstorp, Närkes Kil, fyllde den 4 aug 60 år. C. är socknens mest betrodda kommunalman, bl. a. ordf. i kommunalnämnden.

D. O. F. FORSBERG.

60 år fyllde den 5 aug. bankdirektör Daniel Oskar Fritiof Forsberg i Haparanda. Anställd vid järn- o. glasbruk, sågverk och skogsaffär 63-79. Jourh. direktör och kamrer i Norrbottens Ensk. Bank Haparanda 94-03, i Hernösands Ensk. Bank i Haparanda sedan 03. Led. af stadsfullm från 1900.

OSCAR HIRSCH.

60 år fyllde den 17 augusti ingenjören Oscar Hirschi i Stockholm.

Hirsch har gjort sig särskildt känd och värderad som storfilantrop.

Sin bana började han på ett

helt annat område än det nuvarande; han ägnade sig nämligen ursprungligen åt arkitektoniska studier, men snart tog hans öfvervägande praktiska begåfning ut sin rätt, och redan 70 var han anställd som ingenjör vid Nässjö-Oskarshamns järnväg. Som järnvägsingenjör fungerade han nu till 74, då han blef verkställande direktör för det af honom bildade Bockholms-Sätra Aktiebolag.

His eminenta förmåga har i många år tagits i anspråk för en mängd ansvarsfulla finansiella och offentliga värl. Så är han från 97 ledamot af Stockholms stads handelsbank och af styrelsen för Industri-Kredit-A.-B. i Stockholm. Efter sistnämnda banks inköp af Skandinaviska Kredit A.-B. ledamot äfven af dess styrelse. Är vidare led. af styr. för Patriotiska sällskapet, vice ordf. i Stockholms stads asyl för husvilla, led. af Stockholms fattigvårdsnämnd ordf. för styr. i Stockholms arbetarehem m. m.

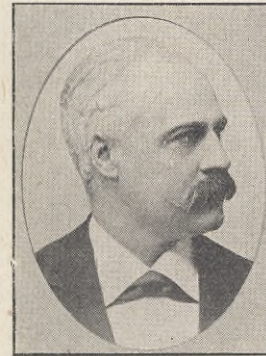
P. R. FERNSTRÖM. †

Fabrikör Per Reinhold Fernström afled i Sala den 6 aug. 72 år gammal. F. d. mångårig led. af stadsfullmäktige, fattigvårdsstyrelsen, kyrko- och skolråd, kyrkovård m. m.

O. F. NYQUIST. †

Fängelsedirektören Olof Fredrik Nyquist afled i Uppsala den 12 aug. 62 år gammal. Stud.-ex. 63, skolföreståndare vid Centralfängelset i Malmö 80, å Långholmen 85, fängelsedirektör i Uppsala sedan 86.

J. ÅKERBLOM. †

Bokhandlare Johan Åkerblom i Umeå afled i Stockholm den 31 juli 49 år gammal. Inneh. flere kommunala uppdrag, led. af stadsfullm. och fattigvårdsstyr. Mångårig rådmän och kassör i fattigvårdsstyr. Medlem i styr. för länets sparbank, en tid ordf. och verkst. dir.

N. O. EKBERG. †

Den 9 aug. afled i Kristianstad, major Nils Otto Ekberg. Född 60, stud.-ex. 78, löjtnant vid Wendes artillerireg. 84, kaptän 95, major i armén 07. Sedan 10 år verkställande direktör i Kristianstads Varmbadhus A.-B.

C. J. ANDERSSON. †

I en ålder af 63 år afled d. 5 aug. å Stora Torpa, Lönsås s:n, landbrukaren Claes Julius Andersson. Under flera perioder landstingsm. och styrelseted vid Norrköp. ensk banks ärd-kont. i Borensberg. Led. af väg- och allmänningsstyr., v. ordf. i Fornås' och Lönsås' sparb.-styr., kyrko- och skolr.-led., led. i komm.-nämnd.

H. LICHTENSTEIN. †

Den 15 aug afled i Sthlm köpm. Heinrich Lichtenstein, 54 år gammal. L. inneh. den första och största frimärksaffär i Skandinavien. Stockholms första postmuseum inrättades af L., äfvenledes oronades af honom postverkets frimärksamling till postutställningen 03.

J. HYLANDER. †

Den 13 aug. afled i Norrköping, öfverläraren vid Gustaf Adolfsskolan därstädes, Johan Hylander, 51, år gammal. Under 30 år lärare vid Norrköpings folkskolor. Ifrig nykterhetsvän.

E. F. A. von PORAT. †

Länsjägmästaren Ernst Fredrik August von Porat afled i Båstad d. 5 aug., 47 år gammal. Stud.-ex. 82, e. jägm. i södra distr. 92, sekr. i Hallands läns Hushållningsällskap 93, läns jägm. hos Skogsvärdst. i Hallands län 05. Led. af styr. för Halmstads skogskommitté 94.

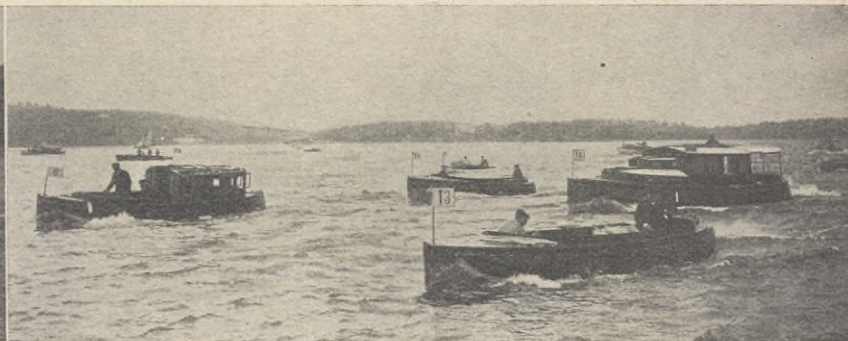

Foto. O. Haldin, Sthlm.

RACERBÅTARNES START. — DUO, den öfverlägsna 1:sta pristagaren (gjorde 19,4 sjömil på 1 timme 17 sek.). — PRISDOMARNE.

VIII ÅRG. 47^E HÄFTET INNEHÅLLER:

A. E. Magnusson. — A. F. Centervall †. — Härtigens af Skåne besök å Lundautställningen. — K. F. U. M:s Jönköpingsmöte. — Ett skaldeöde. — Visorna från Languedoc. — Vårt frivilliga försvar. — Svenska bilder. — Europas gladaste enkor. — Monarkernas möte. — Joseph Joachim †. — Jamestown-utställningen. — Ny svensk ostindiefarare. — Veckans porträttgalleri. — Sportbilder.

LUSTBÅTARNES START.

Svenska Motorklubbens regatta i Stockholm utgjorde ett vackert bevis på det oerhörda uppsving, motorsporten på jämförelsevis kort tid tagit i Sverige. Det var den hittills största i sitt slag i norra Europa. Anslutningen var så stor att båtarne måste fördelas i fyra starter. Nästa alla typer voro företrädda — utom den ultramoderna Hydroplan som inte vågade trotsa den för en sådan farkost rätt svåra sjön.

De åskådareskaror, som samlat sig på Fjäderholmarna, där såväl startlinie som mål förlagts, visade också hur mycket stockholmarna intressera sig för den moderna vattensporten.

Från de senaste stora idrottstävlingarna i Stockholm återge vi några snapshots: Starten vid löpningen på 5 eng. mil (i Idrottsparken söndagen d. 18 aug.), där John Svanberg glänsande segrade öfver engelsmannen A. Duncan; andra bilden visar de tre mästarne, Svanberg, Duncan och Montague.

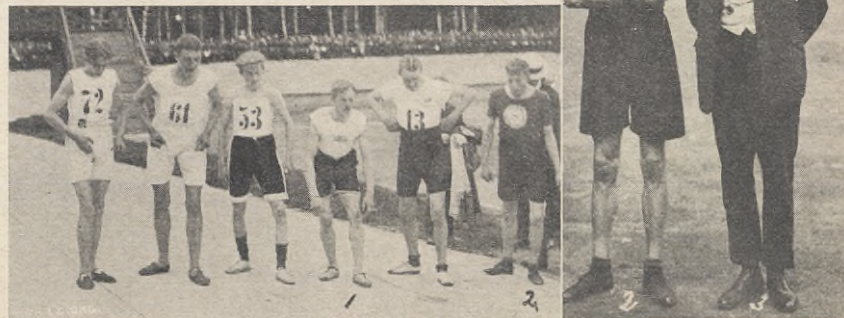

Foto. Ellqvist, Stockholm.

J. SVANBERG (1), A. DUNCAN (2), E. H. MONTAGUE (3).